

دفاع از شخصیت های نیک نام تاریخی یک دین ملی است

کандید اکادمیسن اعظم سیستانی

۵ جون ۲۰۲۰

یکی از بزرگ مردان افتخار برانگیز تاریخ کشور ما، وزیر اکبرخان (۱۸۴۶-۱۸۱۶)، قهرمان سر به کفِ جنگِ اولِ افغان و انگلیس، فرزندِ امیر دوست محمد خان بن سردار پاینده خان است.

وزیر اکبرخان، از زمره آن سیما های تابناک و مشعشع تاریخ مبارزات مردم ما است که در رهبری و کامیابی قیام مردم کابل بر ضد انگلیس ها نقش وطن پرستانه و بسیار سازنده بازی کرده است. وزیر اکبرخان عمر بسیار کوتاه (۳۰ سال)، مگر مشحون و مملو از افتخار داشت .

او قبلاً در ۱۸ سالگی در رأس قشونی، نواب محمد زمان خان حکمران متمرّد جلال آباد را بعد از مقاومت کوتاه اسیر گرفت و متعاقباً شاه شجاع سدوزائی را در قندهار در یک نبرد رویارویی به سختی بشکست و جنرال کمپبل انگلیسی را زخم زد و اسیر گرفت.

در ۲۰ سالگی در جنگِ جمروود در نزدیکی پشاور بر ضد سیکها جنگید و در یک نبرد تن به تن هری سنگ سپهسالار سیکها را کشت و لشکرش شکسته شد.

حکومتی که عرضهٔ تامین امنیت حیات شهروندان خود را نداشته باشد، حق ندارد با تاریخ و داشته های تاریخی این کشور بازی کند و با نامگذاری های غیر معقول مردم را فریب دهد، ما جداً خواهان تجدید نظر بر این تصمیم عجولانه هستیم. حکومت میتواند یک نهاد دینی دیگری از جمله یک پوهنخی را بنام دکتور نیازی بنامد ولی نباید مردم را با نامگذاری یک مسجد مثل حمله ناگهانی کرونا شکنجه روحی و اذیت کند.

در ۲۲ ساله گی برای جلوگیری از قشون مشترک شاه شجاع و رنجیت سیک تا درهٔ خیبر پیش تاخت، مگر قبل از مقابله با نیروهای متجاوز، از طرف دشمنان وطن به او زهر خورانده شد، و جسد نیم جاناش را روی چهارپائی از خیبر به نزد امیر دوست محمد خان در سنگر ارغنده آوردند که با سختی از مرگ حتمی نجات یافت و متعاقباً به بخارا رفت و به زندان شاه بخارا افتاد.

در ۲۴ سالگی بعد از رهائی از زندان شاه بخارا، رهبری قیام مردم کابل را بر عهده گرفت (۲۳ نومبر ۱۸۴۱) و با هشیاری از مکناتن، سفیر و نماینده فوق العاده بریتانیا که در تزویر و نفاق افکنی دست شیطان را از پشت بسته بود، توسط نماینده خود سند محرمانه پی بدست آورد که دورویی وی را نسبت به سران افغان بر ملا میکرد و بنابر این مکناتن را سر به نیست و انگلیسها را وادار به اخراج فوری از کابل کرد که در تاریخ انگلیس افتضاح بزرگتر از آن را نمی توان سراغ کرد.

در جریان این فعالیت های سیاسی- نظامی او دو بار از عقب هدف گلوله گماشتگان انگلیسها قرار گرفت و زخمی شد ولی کشته نشد. این در حالی بود که در جنگ با سپاهیان شاه بخارا بشدت زخمی شده و دو سال سوز و ساخت زندان ارگ بخارا را پشت سر گذاشته بود.

وزیر اکبرخان، در طول ۳۰ سال عمر خود، نیم عمرش را با افتخار و سربلندی و مشحون از جانبازی و پیروزی و دفاع جانبازانه از حاکمیت ملی و تمامیت ارضی کشور، ضدیت آشتی ناپذیر با متجاوزین و بیگانه پرستان، با شمشیر آخته، همواره آماده پیکار با دشمنان وطن زیست. و خاطره دلیرمردی و شجاعت او در اذهان و قلوب هم وطنانش به عنوان یک غازی مرد شجاع و دشمن سرسخت انگلیسها چنان او را بزرگ و گرامی کرد که بلافاصله بعد از پیروزی قیام کابل در سالهای ۱۸۴۱-۱۸۴۲ میلادی، رزمنامه ها و حماسه های منظوم از کار و پیکار او به نام اکبرنامه (از حمید کشمیری، سروده شده در ۱۲۶۰ هجری / مطابق ۱۸۴۳م) و ظفرنامه اکبری (سرایش قاسم علی باشنده آگره دهلی در ۱۲۶۳ هجری/۱۸۴۶ برابر سال فوت وزیر اکبرخان) سروده شد و نامش را به عنوان یک قهرمان ملی در قیام ضد انگلیسی جاودانه تر کرد.

سرگذشت مشحون از دلیری و شجاعت و علو همت و احساس پاک وطن پرستی وزیر اکبرخان به انسان، روح مردانگی و دلیری می بخشید. انگیزه اصلی عکس العمل های مردم ما در برابر تعویض نام مسجد وزیر محمد اکبرخان ناشی از علاقمندی عمیق مردم و جوانان نسبت به این شخصیت سترگ ملی است، که اینک ۱۷۴ سال پس از مرگ او، یادش را و نامش را گرامی میدارند.

جوانان و نسل بالنده کشور بایستی تاریخ کشور خود را یک بار دیگر با دقت مطالعه کنند تا بهتر آگاهی حاصل کنند که وطن عزیز ما در طول تاریخ و بخصوص در تاریخ معاصر چنان مردان بزرگی در دامان پاک خویش پرورش داده که وطن به نام و کارنامه های شان افتخار میکند.

افغانهای حق شناس و با پاس، هرگز به کسی اجازه نمی دهند که شخصیت های تاریخی و ملی آنها را که با جان فشانی و ریختن خون خود، این وطن را نگهداشته و به ما ارمغان کرده اند، مورد بی احترامی قرار گیرند و یا بخواهند نامشان را به بهانه های مختلف نابود کند.

حکومتی که عرضه تامين امنيت حيات شهروندان خود را نداشته باشد، حق ندارد با تاريخ و داشته های تاریخی این کشور بازی کند و با نامگذاری های غیر معقول مردم را فریب دهد، ما جداً خواهان

تجدید نظر بر این تصمیم عجولانه هستیم. حکومت میتواند یک نهاد دینی دیگری از جمله یک پوهنخی را بنام دکتور نیازی بنامد ولی نباید مردم را با نامگذاری یک مسجد مثل حمله ناگهانی کرونا شکنجه روحی و اذیت کند.

پایان ۵ / ۶ / ۲۰۲۰

www.esalat.org